Att våga.

(För S. C. T.)

Att våga ensam stå med högvälvd panna
och öppna ögon, varur blixtar bryta
då mörkmän sina usla lögner slunga
mot dig i nedrigt, uselt hämdbegär;
—att våga mitt i stridens hetta stanna
fast understundom mod och krafter tryta
och låta dina sanningsåskor runga
med tordöns styrka över mörkrets här;
—att våga säga ut vad innerst hjärtat känner,
att giva luft åt hat, som djupt i själen bränner
och skonlöst döma dem, som blott för vinning snöd
så samvetslöst ses sprida brott och last och nöd;
—att våga stå på sanningens och rättens sida
fast hånets gisselslag väl stundom svida,
—det vill jag kalla stort, den vill jag kalla man,
som så i striden oförfärad stånda kan!

Att våga slå ett slag för de idéer,
som segrande i världen drager vida,
—som nya seder, nya vanor dana
och bringa frihetslycka, sol och ljus —
fast tusenden av arma fariséer
i tanklös blindhet ses emot oss skrida
att värna om en tusenårig vana,
som håller släktet i ett vanvettsrus;
— att våga bryta mot de fördomsfulla vanor,
som tusen år tillbaks kan finna sina anor,
att våga bli sig själv, ej bli en bunden slav,
som tanklös följer vanor svunnen tid oss gav,
men följer hjärtats maning och förnuftets lagar
och kämpar för en tid med lyckofulla dagar,
—att våga bli sig själv och handla som man tror,
—den vill jag kalla man, i ord och handling stor....

Ej fegt jag trampa vill, där tusen andra
har haft sin allfarsväg av gammal vana,
—där ingen vikit av — ej känt sig manad
att njuta utav livsvarm vildmarksfläkt....
Jag djupt föraktar dem, som hänfullt klandra
de unga, starka viljor, vilka bana
en väg åt sig, där framtid, förr knappt anad,
i fjärran vinkar ädelsinnad släkt.
Ej bör den nya tidens unga viljor drömma
sin tid till spillo och sin plikt förglömma
och vagga sig till ro av läxor, som man fått,
som pluggats om och om igen i tid som gått,
—men eldade av ädel dådlust må de tåga
på nya stigar, förr ej trampade och våga
att dådfullt röja väg för bättre, nyväckt tid,
och giva helt sig själv, sitt eget jag därvid!

Men ej det duger ängsligt giva vika
för klander eller hån, som man får röna,
—att icke våga helt sig själv förbliva
att fruktan för vad andra säga må!....
Ej duger det att tro vad de predika,
som blott med misstro tycks vårt värk belöna
och gammalkloka råd oss vilja giva
att deras gamla säkra vägar gå....
En målmedveten ungdom aldrig hyser bävan
för orättmätigt motstånd i dess ädla strävan,
men följer egen väg, som de ha stakat ut,
tills de ha nått sitt höga framtidsmål till slut!
Vad mer, om rikedom och ära de ej vinna,
— om de ej drömda framtidslandet endast hinna,
där solljus lycka hägnar, frigjord, nyväckt tid,
— de däri se sin bästa lön för kämpad strid! —

G. H. Silver.

Sveriges import och export av brödsäd.

Sveriges specielle delegerade, Mr. A. R. Nordvall visar tydligt att Sverige ej fött Tyskland och att nöden står för dörren om ej snar hjälp kan erhållas.

(Anförande vid förhandlingarne angående "Food to the neutrals", hållet vid möte av "American Academy of Political and Social Science" i Philadelphia, Pa., d. 16 sept., 1917, av A. R. Nordvall, Svenska regeringens delegerade i U. S. A.)

(Forts. fr. föreg. nr.)

Vad potatisen beträffar är den särskilt i Sverige av utomordentlig betydelse som födoämne, både för människor och djur. Den svenska potatisskörden uppgick 1913 till nästan 2,000,000 ton, 1914 var den 1,700,000 ton, 1915 2,100,000 ton, men 1916 endast 1,500,000 ton. Under kriget har Sverige varken importerat eller exporterat någon potatis. I fråga om skördeutsikterna för året är det fara vårt att högst medelskörd kan erhållas, så att man icke kan vänta att få ett överskott på potatis att täcka bristen på brödsäd med.

Den svenska jorden frambringar även ett annat viktigt näringsämne, nämligen betsockret. Produktionen av raffinerat socker uppgick 1913 till 126,000 ton, 1914 till 137,000 ton, 1915 till 146,000 ton, men sjönk 1916 till 122,000 ton till följd av minskning både i fråga om den odlade arealens omfång och den erhållna betskördens kvantitet och kvalitet.

De goda betskördarne 1914 och 1915 gjorde det till och med möjligt för Sverige att hjälpa sina vänner och grannar norrmännen med 15,000 ton socker, den enda export av denna vara som ägt rum under kriget.

Under 1915 och 1916 visar statistiken en avsevärd ökning av den svenska sockerkonsumtionen, vilken förklaras därigenom, att regeringen under kriget satt maximipris på denna vara, varigenom den kommit att bliva ett av de billigaste födoämnen i marknaden. Detta låga maximipris har emellertid haft den nackdelen med sig, att betarealen något minskats.

Minskningen i sockerproduktionen i förening med den nyss omtalade ökningen av förbrukningen gjorde, att sockerfrågan blev kritisk under hösten 1916. Till följd härav genomfördes en sockerransonering efter följande principer:

1. Fabriker, vilka använda socker — bagerier, choklad och konfektfabriker, läskedryckstillverkningar m. m. — erhålla omkring hälften av de kvantiteter de konsumerat de senaste två åren.

2. Varje person erhåller 13 kg. socker per år, vartill kommer en mindre kvantitet till varje hushåll för syltningsändamål.

I det föregående har jag lämnat en kort översikt över huru det svenska folket tillgodoser sitt behov av bröd och andra stärkelsehaltiga födoämnen. Knappast mindre viktig är emellertid foderproduktionen, varav boskapsskötseln beror. Den svenska jorden frambringar havre, korn och blandsäd, vartill kommer hö och halm för att icke tala om det naturliga betet. Boskapsskötselns uppsving har likväl medfört att vi icke kunna inom landet frambringa tillräckligt med fodermedel, utan även måste importera avsevärda kvantiteter oljekakor och majs, vilket varit fallet långt före kriget. Sveriges havreskörd uppgick normalt till 1,300,000 ton per år. 1914 var i detta avseende ett ovanligt olyckligt år, i det att vi då endast fingo 800,000 ton, eller 40 proc. under medelskörd. Kornskörden brukar uppskattas till 300,000 ton per år, och av blandsäd kan man räkna 350,000 ton. Höskörden slutligen brukar uppgå till 5- a 7,000,000 ton.

Importen av oljekakor har utgjort 150,000 ton årligen under 1913, 1914 och 1915. Den sjönk 1916 till ungefär halva denna kvantitet och minskades ytterligare under detta år. Majs-importen har under 1913, 1914 och 1916 uppgått till omkring 50,000 ton per år, men steg 1915 till något över 200,000 ton, vilket var en nödvändig följd av den förut omtalade osedvanligt dåliga havreskörden 1914. Med hänsyn såväl till att Sveriges import av foderkakor och majs numera upphört som till de dåliga skördeutsikterna i år, både beträffande havre, korn, blandsäd och hö kommer det att bli nödvändigt i Sverige att inom en nära framtid slakta eller exportera en avsevärd del av nötkreaturs- och svinstammarne.

Jag behöver icke inför detta auditorium närmare framhålla vilken olycka det är för ett land — med hänsyn till den framtida produktionen av kött, mjölk och smör — att på detta sätt tvingas att reducera kreatursstocken. Om också härigenom tillgången på kött under slakttiden blir större än behovet, kommer förlusten att bli så mycket mer kännbar när kriget en gång är över och näringslivet söker att återtaga de gamla formerna.

Sveriges export av födoämnen.

Jag skall nu lämna en kortare redogörelse för Sveriges födoämnesexport under kriget. Historier om "Sverige föder Tyskland" o. d. hava ofta förekommit i pressen och bliva vanligen trodda av den stora allmänheten. Senast härom dagen såg jag en uppgift att 5 millioner bushels vete hade sänts från Sverige till Tyskland under kriget. Naturligtvis är denna siffra, liksom de flesta andra jag sett publicerade, fullkomligt oriktig, och jag vill begagna detta tillfälle, då jag har äran att tala inför ett amerikanskt auditorium av högsta kompetens "att lägga korten på bordet" och meddela de korrekta siffrorna.

Av den svenska veteproduktionen har Sverige under kriget exporterat till Centralmakterna följande kvantiteter: 1914 1,800 bushels, 1915 1,200 bushels, 1916 1,600 bushels och under 1917 ingentings alls. Följaktligen har Sverige under de gångna tre krigsåren exporterat inalles mindre än 5,000 bushels vete.

Av råg har ingen export alls förekommit från Sverige under kriget. Av svensk havre exporterades 1916 nära 500,000 bushels, men 1914, 1915 och 1917 ingenting alls. Kornexporten utgjorde under 1916 180 ton, och har icke förekommit under de övriga åren. Majs har icke alls exporterats under kriget. 1916 exporterades till Tyskland omkring 1,200 ton skadade kornflingor och havregryn samt 2,200 ton malt. Allt som allt har under kriget förekommit en totalexport av spannmål och malt från Sverige på 10,595 ton, varav större delen utgjorde havre och endast en obetydlig kvantitet var vete. Då man betänker att Sveriges hela konsumtion av spannmål, både för människoföda och för foderändamål uppgått till 3,000,000 ton per år — alltså under krigsåren sammanlagt 9,000,000 ton — utgör hela exporten under kriget endast en tiondedels procent av den totala konsumtionen, vilket måste betraktas som en mycket obetydlig del. Jag behöver väl ej försäkra att numera icke förekommer eller kan bli tal om export av spannmål i någon form från Sverige.

Jag skulle även vilja tillägga några ord om Sveriges export av kreaturkött och mejeriprodukter. I gamla tider brukade Sverige exportera avsevärda kvantiteter havre, vilket emellertid upphörde när boskapsskötseln började bedrivas i större skala. I början av detta år uppgick Sveriges kreatursstock till omkring 3,000,000. 1913 exporterades 42,000 djur, 1914 80,000, 1915 36,000, 1916 14,000. Således brukade exporten utgöra ungefär 1 proc. av kreatursstammen, och endast 1914, då havreskörden slog fel med 40 proc., utfördes 3 proc. av nötkreatursstocken. Sedan några år före kriget gick exporten huvudsakligen till Danmark och Tyskland. Av kött exporterades under åren 1913, 1914, 1915 och 1916 respektive 5,000, 7,500, 11,700 och 5,000 ton. Jag vill särskilt betona, att denna export icke är någon "krigsindustri", utan upparbetats långt före kriget, samt att den minskade tillgången å födoämnen inom landet kommit denna export att minskas betydligt under 1916 och nästan upphörde 1917.

Sveriges fläskexport hade utvecklats mycket gynnsamt år från år före kriget. 1913 exporterades 8,000 ton, 1914 15,000 ton och 1915 uppnåddes maximisiffran 19,000 ton, men därefter inträdde en stark minskning till 14,000 ton 1916. För närvarande har fläskexporten från Sverige alldeles upphört och i stället har en import från Danmark igångsatts enligt avtal med sistnämnda land. Det är mycket beklagligt att Sverige icke kunnat upprätthålla sin gamla fläskexport på England under hela kriget, och att under 1915 exporten så småningom i stället blev överflyttad till Tyskland. Den naturliga och enda förklaringen härtill är emellertid att fläskexportörerna, för att få de stegrade produktionskostnaderna täckta, måst välja den marknad, som erbjöd de säkraste transportmöjligheterna, de högsta priserna samt de förmånligaste betalningsvillkoren, vilket obestridligen varit fallet med Tyskland. Många ansträngningar som gjorts för att upprätthålla exporten på England hava dock varit förgäves, då de erbjudna priserna och övriga villkor varit alltför oförmånliga.

Smör är en av Sveriges mest betydande exportartiklar sedan många år tillbaka, och före kriget utfördes årligen omkring 20,000 ton. Denna export har under åren 1914 och 1915 minskats och uppnådde 1916 endast 13,000 otn. Under innevarande år har all export av smör upphört, och vi importera nu i stället smör från Danmark. Samma orsaker, som nyss anförts för att förklara fläskexporten under kriget flyttats över från England till Tyskland, gäller även för smöret.

Upphörandet av den svenska smörexporten sammanhänger intimt med upphörandet av den svenska margarinproduktionen. Under normala förhållanden utgjorde vår årliga produktion och konsumtion av margarin cirka 30,000 ton, och framställdes varan huvudsakligast av importerade råämnen. Importen av de fettarter och oljor, som behövdes för margarintillverkningen, har emellertid fullständigt avskurits under 1916.

Av mjölk, grädde och ost har Sverige haft en betydande export före kriget. Mjölk gick till Danmark, grädde till Tyskland och ost till Schweiz. Exporten av dessa artiklar har under kriget allt mer minskats och under 1917 alldeles upphört.

Jag skulle nu vilja visa några siffror, som klargöra vad Sveriges köttexport till Tyskland i verkligheten har betytt för sagda land under kriget, jag säger betytt, emedan någon nämnvärd dylik export icke längre förekommer. Under 1915 utgjorde Sveriges totala export av alla slags kött, kreatur och fläsk 28,400 ton och 1916 var samma siffra 20,000 ton. Om man uppskattar Tysklands befolkning till 65,000,000, innebär nyssnämnda export att varje individ i Tyskland erhöll från Sverige omkring 430 gram, eller ett engelskt pund kött och fläsk tillsammans för hela året 1915 räknat. 1916 var motsvarande siffra 310 gram eller 11 ounces.

Jag hoppas, att vad jag här haft tillfälle att framlägga inför mitt ärade auditorium, skall kunna giva en idé om förhållandena i mitt land och de allvarliga problem Sverige nu måste söka lösa. Det är icke endast födoämnen vi lida brist på, utan även sådana varor som smörjolja, kol och råvaror av olika slag. Smörjoljebristen — för att taga ett exempel — är så allvarlig, att inom någon månad hundratusentals arbetare förmodligen bliva arbetslösa.

Det är till Förenta Staterna som vi — i likhet med andra länder — nu vända oss för att söka en lättnad i vår svåra ställning. För egen del är jag en varm anhängare av principen "give and take", och jag är ingen vän av ensidiga överenskommelser. I dessa dagar betraktas icke penningar enbart som tillräckligt betalningsmedel, och Sverige erbjuder därför U. S. A. i utbyte mot amerikanska varor, som vi hava trängande behov av, sådana svenska produkter som vår goda malm, vårt kvalitetsstål, vår trämassa o. s. v., vartill kommer andra förmåner och garantier, som det står i vår makt att giva.

Den amerikanska regeringen har tagit kontrollen över exporten av amerikanska varor i egna händer, och detta betyder, det vet jag, "a square deal to everybody". Det är en kolossal uppgift detta land har tagit på sig. Praktiskt taget innebär den en ransonering av större delen av världen, de allierade såväl som de neutrala länderna, och var och en bör förstå, att en organisation av denna art icke kan byggas upp på en dag. Det är helt naturligt att Amerika nu vill klarlägga först och främst huru stora dess egna tillgångar äro och därefter huru mycket som behöves för landets eget behov och för de länder, som äro dess allierade i detta stora krig. Först när dessa uppgifter föreligga kan U. S. A. bedöma i vilken utsträckning det är möjligt hjälpa de neutrala länder, som äro beroende av tillförsel härifrån. Att allt kommer att göras för att om möjligt söka förekomma onödiga svårigheter och lidanden i dessa länder, därom kan ingen tvivla som känner det amerikanska folket och dess regering och vet vad de kämpa för i detta krig.

Religiös diskussion eller icke?

Svenska Canada-Tidningen har vänt sig till ett 40-tal mera kända svenskar från kust till kust med en vördsam uppmaning att besvara följande fråga:

"Anser Ni, att Svenska Canada-Tidningen åter bör öppna sina spalter i 'Ordet Fritt' för diskussion i religiösa ämnen, om sådana regler uppställas, att diskussionens saklighet garanteras?"

Vi tro, att detta blir det lämpligaste sättet att få denna kvistiga fråga avgjord, ty vi äro övertygade om att alla de svenskar, som tillfrågats, äro personer med sunt förstånd och ett verkligt inträsse för svenskheten här i landet. Svaren publiceras i den ordning de inkomma. Idag äro vi i tillfälle att återgiva följande svar, som kommit oss tillhanda.

Ottawa, d. 24 sept., 1917.

Herr redaktör!

Jag är emot religiös diskussion i Ordet Fritt, emedan en sådan alstrar osämja mellan olika tänkande. Man glider så småningom in på personlighetens område, sätter en hel del mer eller mindre elaka och fula saker i svart på vitt och skadar därigenom både sig själv och S. C. T., som under sin nuvarande ledning är värd ett bättre öde än att utgöra en "dumping place" för en massa alster av landsmännens skrivklåda, när det gäller religion.

Religion är vars och ens ensak, och allas åsikter måste respekteras. Även de icke kyrko- eller missionshus-besökandes.

H. Claughton-Wallin.
Föreståndare för "Forest Surveys".

* * *

Herr redaktör!

Edert cirkulär angående diskussion i religiösa ämnen tillhanda. Jag har alltid ansett, att sådana diskussioner i "Ordet Fritt" göra mer skada än gagn. Jag påstår detta på grund av att sådana diskussioner i nittionio fall av hundra urarta sig till personligt "käbbel". Låt oss hellre diskutera frågor, som enligt min åsikt kunna åstadkomma något resultat.

Jag instämmer i övrigt med herrar Åkerlindh och Carlsons inlägg i frågan.

Helmer Johnson,
Winnipeg, Man.

* * *

Herr redaktör!

Som varande en av de svensk-canadensare, vilka erhållit Eder uppmaning att yttra sig i ovanstående ämne, skall jag nu — fastän något sent — söka besvara denna tämligen kvistiga fråga.

Jag var från början böjd att instämma med den grupp, som anser att religiös diskussion bör få föras i denna tidnings brevavdelning. Men efter att hava läst brev från olika insändare och skälen för och emot har jag efter moget övervägande kommit till den uppfattningen, att tidningens spalter ej böra stå öppna för denna diskussion.

Med detta menar jag dock ej att stå solidarisk med de ärade skribenter, som anse att religion och religiösa frågor äro av ringa eller mindre vikt och böra ersättas av "mera vitala". Min uppfattning är att religionen dock är den "mest vitala" frågan, ty genom den söka vi jordevandrare att finna vår plats som länkar i skapelsens stora kedja och vårt förhållande till allt livs ursprung — till Gud.

Medan min uppfattning således är den, att religionen — i dess bredare betydelse — är för de flesta av oss en högst viktig sak, tror jag dock en religiös diskussion i denna tidnings brevavdelning ej skulle leda till önskvärda resultat, även om det skulle lyckas redaktionen att genom regler och censur få till stånd ett något moderatare meningsutbyte än det tygellösa och hätska, som fördes för några månader sedan.

Den stora svårigheten vid en diskussion som den ovannämnda är att finna auktoritet. Den katolska kyrkan står enligt sitt och sina bekännares mening på säker grund; den har som auktoritet kyrkofäderna och en ofelbar påve. Protestantismen har ingen påve, den har som högsta auktoritet en ofelbar bok — bibeln. Detta har dock ej hindrat protestanterna att sönderfalla i flera hundra olika sekter, alla hämtande stöd för sina olika uppfattningar ur bibeln.

Utom dessa ortodoxa bekännare hava vi ju ett stort och stadigt växande antal med djup religiös läggning — men som ej anse bibeln som absolut ofelbar i alla stycken, ej heller som den enda uppenbarelsen. De se gudomen uppenbarad icke endast i pergament och skrift utan även i naturens stora bok, i alla naturens under.

Vid sidan av dessa hava vi ju representanter för den strängt materialistiska riktning, som förnekar allt översinnligt, allt som ej med våra fem sinnen kan uppfattas eller vägas å den s. k. exakta vetenskapens vågskål eller mätas med dess måttstock.

Med detta för ögonen böra vi lätt kunna inse svårigheten att sakligt och resonabelt föra en religiös diskussion i en allmän tidning. De ortodoxa påpeka att bibeln lär så och så och därmed punkt. Då denna auktoritet ej erkännes av de icke-ortodoxa — och en massa av nutidens sanningssökare tillhöra denna kategori — blir konflikt och strid, ja oresonligt käbbel, och personliga utfall få tillgripas i stället för en övertygande och saklig framställning av skäl och argument pro och con.

Ingen övertygas av sådan debatt; okunnighet och okynne gives fritt spelrum, intet av verkligt värde har bringats fram. Resultatet blir hätskhet och fiendskap samt ett vidgande av de klyftor som länge, alltför länge, skiljt olika tänkande grupper av svensk-canadensare.

På grund av detta anser jag att religiös diskussion i brevavdelningen bör uteslutas, men tror samtidigt att tidningen skulle göras än mera läsvärd om en avdelning öppnades för populärt skrivna avhandlingar över religiösa, sociala, historiska eller läkarvetenskapliga ämnen. I de förstnämnda kunde ju ingå avhandlingar över de olika världsreligionerna som t. ex. brahmanismen, buddhaismen, mohammedanismen m. fl., ävenså historik över stora religiösa gestalter som en Zoroaster, en Gautama Buddha, en Confucius m. fl. Genom sådana avhandlingar kunde tidningens läsekrets bilda sig ett omdöme om de stora grundsanningar, vilka alla religioner gemensamt innehålla och vilken tanke Frithiofs skald biskop Esais Tegnér ger uttryck då han lägger följande ord i den fredstiftande baldersprästens mun:

"En är allfader, fastän flera hans sändebud".

Högaktningsfullt,
John E. Lidholm.
432 Lipton St.
Winnipeg, d. 4 oktober, 1917.

CANADA

Betalningen blir den samma

Män, som tvångsutskrivas får samma betalning som de, som taget värvning.

Canadensiska soldater få från $1.10 till $1.50 om dagen och mat och kläder fritt, ävensom rum och resor.

Tvångsutskrivna män kunna även få pängar för dem, som de underhålla, liksom andra soldater.

Issued by
The Military Service Council.

Provinsen Alberta

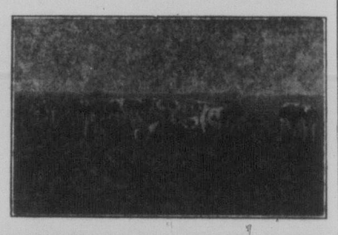

Hälsosamt klimat.
Bördig jord.
Billigt bränsle.
Stora skördar.

Miljoner acres fritt land

Alberta har många fördelar att erbjuda settlare.
Ny karta av 1917, utvisande hvar homesteads nu äro tillgängliga.
För fullständiga upplysningar adressera

CHARLES S. HOTCHKISS,
Chief Publicity Commissioner
DEPARTMENT OF AGRICULTURE,
EDMONTON, ALBERTA.

LAKARE.

415—417 Pritchard Ave., Winnipeg.
Tel. St. John 474.

DR. B. GERZABEK
LÄKARE
som erhållit diplom i Österrike-Ungern, Tyskland, London, England, Canada etc. F. d. assisterande läkare vid de kungliga och keiserliga klinikerna i Wien, Krakau, Prag, Berlin, Paris och London, England.
SPECIALIST
för mag- och lunglidande, sjukdom i inälfvena, könS- och fruntimmerssjukdomar, så förlossningar och operationer. Behandling och utom hemmet, såväl som i mitt privatsjukhus. Besökande läkare å St. Boniface and General hospital.
Mottagningstid: 8—12 f.m., 2—6 e.m. 7—10 på kvällen.

Dr. R. L. HURST
Medlem af Royal College of Surgeons, England. Licentiat af Royal College of Physicians, London. Specialist: Bröst-, närv- och kvinnosjukdomar.
Kontor: 305 Kennedy Bldg, Portage Ave midt emot Eatons. Telefon Main 814.
Kontorstid: 3—5 och 7—9.
Bostadstelefon Garry 1175.

Björnson & Brandson
LÄKARE.
Cor. William and Sherbrooke.
Mottagningstid: 2—3, 7—8 e.m.
Bostadstelefoner: Garry 321 — Garry 761

DR. J. STEFANSSON
Isländsk specialist på ögats, örats näsans och strupens sjukdomar.
401 BOYD BUILDING,
Hörnet af Portage ave. och Edmonton
Tel. M. 3088 eller Garry 2315.

DR. J. BOULANGER
Post Graduate från Paris och London sjukhus. F. d. Kirurg Misericordia Maternity, Montreal
Genito-Urinary Diseases Laboratorium
Kontor och bostad:
10011 Jasper Ave., Edmonton, Alta
Nästa dörr till Yale Hotel
Telefon 1032.

DR. ROVEDA, M.T.D., M.E.
för kroniska sjukdomar, elektrisk behandling för nervositet och reumatism, kroppsmassage, borttagande medelst elektricitet av hår och födelsemärken.
LIKTORNSOPERATÖR.
Kontor: 919 Somerset Building,
Telef. M. 1260. Winnipeg.

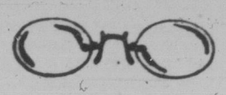

För ögon-sjukdomar Konsultera
JAMES SHAEN
Registrerad optimetrist.
280 Portage Ave., Hörnet af Smith St.
Winnipeg, Man.
R. G. GORDON DRUG STORE
Personlig uppmärksamhet åt alla patienter.

Söt och Sur **GRÄDDE ÖNSKAS**

VÅRA PRISER ABSOLUT DE HÖGSTA
KANNOR FURNERAS TILL INKÖPSPRIS.
Eftersänd fraktsedlar o. upplysningar.
Dominion Creamery Co.
ASHERN, MAN., & BRANDON, MAN.

Svenska Farmare! Sen hit!

GRÄDDE ÖNSKAS. Dagens högsta pris betalas. Betalningen sker samma dag som grädden emottages. Samvetsgrann behandling. Försök och blif öfvertygad.

The Dominion Creamery Co.
425 ROSS AVE. WINNIPEG.

A. L. MACINTYRE
381 och 383 Donald Street, Winnipeg.

Stenar, monument och kyrkogårdsstaket. Modärnt arbete och moderata priser.

Se mig, innan ni placerar eder order någon annanstans. Skriv på vilket språk som helst.

Värdefull Svensk Bok FRITT!

Hvarje man borde sända efter ett exemplar af den intressanta och lärorika Svenska Rådgifvaren

"Goda Råd"

Denna berömda med flera illustrationer försedda läkarebok, som Dokto Leigh skrifvit speciellt för svenskar i Amerika, lämnar många värdefulla rå och upplysningar för unga män, omnämner alla för männen säregna sjukdo mar, deras följder, förebyggande och huru de kunna botas i hemmet o. s. v Boken handlar äfven om Lifvets Hemligheter och borde läsas af hvarje un man. Om ni varit offer för oförstånd i era unga år, eller systemet blifvit försvagadt genom utsväfningar i senare år, bör ni skrifva efter boken. N kan blifva återställd till fullkomlig hälsa och styrka genom Dr. Leighs be handling. Boken sändes alldeles gratis och portofritt i försegladt omslag till alla, som insända namn och adress till

Dr. L. K. LEIGH, 177 N. State St., D. 14, Chicago, Ill